

[Indenrigsministeren.]

helt enig. Jeg kan ikke undlade den bemærkning, at det er, ligesom der findes, om man så må sige, et had til Københavnsområdet, de rige kommuner, både København og omegnskommunerne i almindelighed.

Det er rigtigt, som hr. Kaj Hansen sagde, at det nok er svært for kommunerne at skønne over, hvad de skal have, men når hr. Kaj Hansen refererede Kommunernes Landsforenings formand, hr. Jens Mathiasen, for, at det er svært at finde ud af, må jeg dertil sige, at vi har til dato ikke fra Kommunernes Landsforening fået et bedre kriterium til fordeling af de objektive tilskud, på intet tidspunkt, og heller ikke fra det radikale parti, som mener, at retfærdigheden findes i det ændringsforslag, der er stillet.

Hr. Kaj Hansen taler om, at man skal flytte penge, men der er aldeles ikke tale om at flytte penge, det er et spørgsmål om at undlade at flytte penge, og det er noget andet end at flytte penge.

Men må jeg i øvrigt takke ordførerne for de partier, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg tror, det er nødvendigt her at gøre nogle generelle betragtninger i almindelighed. Takken gælder også ordførerne for SF og kommunisterne, og jeg må opfordre hr. Kaj Hansen til at overveje endnu en gang, om ikke man skulle stemme imod det ændringsforslag, som fru Aase Olesen og andre har stillet. Jeg tror nemlig, det skaber en forvridding af udligningen specielt til ugunst for København. Ser man på København, er København jo i den situation, at man har vigende befolkningstal, man har en, om man så må sige, ældre befolkningsmasse, man har en række opgaver, som København skal påtage sig, og som andre kommuner ikke har. Dette er ikke et specielt københavnerforslag, men det er et udtryk for, at vi nok på udligningsområdet også må råbe det, man kalder vagt i gevær.

Hr. Kaj Hansens syn på de generelle tilskud kunne give anledning til en lang debat om byrdefordelingsreformens forudsætninger og en debat for og imod procentrefusioner. Jeg finder ikke anledning til ved denne lejlighed at gå ind på disse ting, men vil nøjes med at konstatere den principielle uenighed mellem på den ene

side den kommunistiske gruppe og på den anden side folketingets øvrige partier.

Fru Kristine Heltberg har hidtil været imod, at der blev vist kommunerne i hovedstadsområdet et særligt hensyn. Det glæder mig at høre de bemærkninger, fru Kristine Heltberg gjorde her fra talerstolen. Vi har også været inde på problemet om en vis overudligning, når det drejer sig om hovedstadsområdet, nemlig sidste år. Vi gennemførte dengang med støtte fra SF en ændring af den kommunale udligningslov, hvorefter staten overtog — det var i min forgængers tid — en del af det bidrag, som de såkaldt rigeste kommuner hidtil havde ydet til landets andre kommuner. Det er for så vidt denne linje, som er fastholdt i lovforslaget.

Jeg har i øvrigt det imod fru Kristine Heltbergs betragtninger i første omgang, at de blander udligning af skattegrundlagsforskelle sammen med udligning af forskelle i udgiftsbehov. Lovforslaget vedrører det sidste, mens fru Kristine Heltberg i første omgang har argumenteret for det andet. Det er to forskellige spørgsmål, det drejer sig om, altså skattegrundlag og udgiftsbehov.

En række ordførere har taget afstand fra forslaget om at indføre en pris- og lønindeks i tilskudssystemet; og særlig hvad lønindeksen angår, er der givet udtryk for en principiel modstand mod overhovedet at inddrage den i de objektive kriterier. Mindretalsudtalelsen fra venstre, fremskridtspartiet, det radikale venstre og kristeligt folkeparti kan kun opfattes som en principiel skepsis over for denne del af lovforslaget. Over for disse indvendinger kunne det være fristende at sige til partierne og specielt til hr. Jacob Sørensen, der som indenrigsminister satte dette embedsmandsarbejde i gang, som lovforslaget hviler på, at alt det kunne man faktisk godt have sagt allerede fra begyndelsen. Men under byrdefordelingsforhandlingerne sidste år her i salen og også i socialudvalget var der ingen, der modsatte sig, at de objektive kriterier skulle udvides til også at tage hensyn til geografisk bestemte lønforskelle. Jeg kan blot henvise til udtalelser af den daværende indenrigsminister, hr. Jacob Sørensen, i Folketingstidende 1973-74, 2. samling, spalte 3257, hvis hr. Jacob Sørensen vil have den